

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio VII. De Privilegiis in ordine ad forum contentios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

II. Nulli debent gaudere Privilégio, quo faciunt se indignos. *De Immunitate Ecclesiastarum.* Cap. *Immunitatem.* §. cùm in eo LIB. III. DECRL. TIT. XLIX. Cap. 10.

III. Qui similem cum aliis vitam suscipiunt, simili debent Privilégio gaudere. *De Statu Monach.* Cap. *Recoletentes.* §. si enim. GLOSSA colligit. LIB. III. DECRL. TIT. XXXV. Cap. 3.

IV. Eis, qui fraudem committunt, Indulgentia competere non debet. *De Clericis non residentibus.* Cap. *Tua Fraternitatis.* LIB. III. DECRETAL. TIT. IV. Cap. 12.

V. In conferendis Gratias, qui est tempore anterior, præferendus est, ex quo de intentione Mandantis contrarium non appetat. *In VI. De Præbendis.* Cap. *Quia sepe.* fin. LIB. III. TIT. IV. Cap. 15.

VI. Occasione Mandati, quod Gratiam continet personalem, fraudem adhibere Volentibus licentia non concedatur. *De Concessione Præbenda.* Cap. *Constitutus.* fin. §. *Quia verò.* LIB. III. DECRL. TIT. VIII. Cap. 11.

VII. Qui in Privilegiatorum Fraternitate sunt recepti, Privilegii plenè non gaudent, nisi ad eos se omnino transtulerint. *De Privilégis.* Cap. *Quidam.* junc. GLOSSA. LIB. V. DECRET. TIT. XXXIII. Cap. 32.

SECTIO VI.

Ad Quantum tempus durent Privilegia, & Quantum donum extinguantur?

I. **D**icit concessum à Principe beneficium esse manusum. *In VI. De Reg. Juris Reg.* 16.

II. Privilegia Ecclesiistarum & Monasteriorum Sanctorum Patrum autoritate instituta, nullà possunt improbitate convelli, nullà novitatem mutari. CAUSA XXV. QUÆST. II. Cap. 2. *Privilegia.* init.

III. Ecclesie Venerabilis Privilegia, quæ olim reverentia Religionis obtinuit, plenissimum per omnia obtineant vigorem. *ibid.* Cap. 20. *Quacumque. fin.*

IV. Privilegia Ecclesiistarum, & Sacerdotum, intemrata & inviolata cunctis manere debent temporibus. CAUSA XXV. QUÆST. I. Cap. 1. *Privilegia.* init.

V. Ex quo res semel est Privilegiata, semper erit Privilegiata, quia Privilegia perpetua sunt. *De Privilégis.* Cap. *Consultationi.* GLOSSA colligit. LIB. V. DECRL. TIT. XXXIII. Cap. 33, quod est ultimum.

VI. Privilegium Personale cum Personâ extinguitur. *In VI. De Reg. Juris.* Reg. 7.

VII. Privilegium, scilicet favor indultus ratione minoris aetatis, postquam cœpit habere locum, non extinguitur; licet Minor perverserit ad maiorem aetatem. *De Sent. Excom. Cap. Pueris.* Summarium sic se habet. LIB. V. DECRL. TIT. XXXIX. Cap. 60, quod est optimum.

Quæ hic collecta sunt de Privilegiis perpetuitate, per ea interpretanda & moderanda sunt, quæ *Sext. IX.* colligenda sunt de Modis, quibus Privilegia amittuntur, nec non per ea, quæ notat *VAN ESPEN* in Commentario in *Caus. XXV.* ubi insinuat, quod sicut Canonones subjiciuntur Dispensationi, quandò urget necessitas, vel evidens utilitas id exposcit, ita Privilegia sub sunt Derogatio, Restriictioni, imo & Revocationi, cùm similes causæ id postulant; probatque, quod circā utrumque *GRATIANUS* Papæ nimirum tribuat, & à Pristinæ Disciplina multum discedat, dum docet, illum esse Canonum Dominum atque ab his dispensare, atque illis derogare per Privilegia, prout sibi faciendum videtur, ad id ductus falsarum Decretalium lectio, quas pro genuinis habebat. Sed de his fūsiis & dilucidis, dum conferetur Gratiani Collectio cum aliis, ubi de ejus nœvis agetur.

SECTIO VII.

De Privilégis in ordine ad Forum Contentiosum.

I. **P**rivilegium à Papâ concessum præsumitur verum, cuius tenor in Registro ipsius Papæ invenitur incorruptus. *De in integrum Restitutione.* Cap. *Tum ex litteris.* §. nos igitur. fin. LIB. I. DECRL. TIT. XLI. Cap. 5.

II. Litteræ prohibitionis contrâ Privilégium obtentæ, nullum debent præjudicium facere, quominus liberum sit illo uti ei, qui in possessione ejus est; quodique Definitivâ Sententiâ decernatur, an illud jus debet habere. *Ut lite pendente &c.* Cap. *A memoria.* LIB. II. DECRL. TIT. XVI. Cap. 1.

III. Cùm Privilégia in possessionibus abraduntur, judicari falsa non possunt, nec etiam haberi suspecta. *De Fide Instrum.* Cap. *Ex litteris.* LIB. II. DECRL. TIT. XXII. Cap. 3.

IV. Privilegiorum copia facienda est Adversario ad inspicendum. *ibid.* Colligitur.

V. Privilegia non inspecta non valent argui falsitatis. *De Fide Instrum.* Cap. *Acceptimus.* LIB. II. DECRL. TIT. XXII. Cap. 4.

VI. Cùm difficile sit & periculose Privilegia exhiberi apud Sedem Apostolicam, præcipi debet, ut exhibeantur in Loco vicino, congruo, & securu. *ibid.*

VII. Volenti Privilegia falsitatis arguere debet exhiberi in Loco congruo & securu, intrâ certum tempus à Judice definiendum. *ibid.*

VIII. Interim non debent illa Privilegia vacillare, sed Sententia eorum obtentu lata, debet inviolabiler observari. *ibid.*

IX. Falsitas Privilegiorum deprehendi potest ex annotatione Indictionis, ex qualitate Chartæ, ex Sigillo, ex scripturâ Notarii. *De Fide Instrum.* Cap. *Inter Dilectos.* LIB. II. DECRL. TIT. XXII. Cap. 6.

X. Privilegium est sine vitio falsitatis, quod sine reprehensione Bullæ, Chartæ, vel litteræ appetat. *De Privilégis.* Cap. *Cum olim.* fin. LIB. V. DECRL. TIT. XXXIII. Cap. 12.

XI. Ex Formâ petitionis, quæ in ipso Privilegio declaratur, judicari debet, quale sit Privilegium. *ibid.* Cap. 6. §. ceterum.

XII. Idem Privilegium non potest esse Donationis & Confirmationis ejusdem rei, cùm eadem legitimè nequeant confirmari pariter & donari. *ibid.* §. ceterum.

XIII. Si Privilegium Donationis, quod est principale, non tenuit, nec Privilegium Confirmationis, quod est accessoriū, ac ex eo, vel ob id, dignoscitur esse secutum, valere potest. *ibid.* §. *Cum igitur.*

XIV. Privilegium, quod videtur esse Donationis, si de rebus prius habitis & possessis, sermo sit, intelligi debet esse Confirmationis. *De Fide Instrum.* Cap. *Inter Dilectos.* §. ceterum. LIB. II. DECRL. TIT. XXII. Cap. 6.

XV. Magis autoritas Privilegii, quam depositio Testium attendi debet. *De Prescriptionib.* Cap. *Ad Audentiam.* init. LIB. II. DECRL. TIT. XXVI. Cap. 13.

XVI. Privilegium obscurum non probat: *De Prescriptionib.* Cap. *Auditis.* GLOSSA colligit. Ex §. *verum* & §. *Quocirca.* LIB. II. DECRL. TIT. XXVI. Cap. 15.

XVII. Juxta tenorem Arbitrii, judicatur contrâ Privilegia tam antè, quam post Arbitrium promulgata. *De Prescript.* Cap. *Cum olim.* fin. LIB. II. DECRL. TIT. XXVI. Cap. 18.

XVIII. Qui habet Privilegium, Prescriptio quoad hoc nihil addit. *ibid.* Cap. 19. *Veniens.* §. ult. GLOSSA colligit, & in Verbo *renunciavit*, assertit, quod Prescriptio & Privilegium contraria sunt, ex quo simul esse non possunt, quia ingressus unius operatur egressum alterius.

XIX. Contrâ Privilegium admittitur probatio, seu defensio. *De Sent. & Re Judic.* Cap. *Subortâ.* GLOSSA colligit. §. *Verum.*

XX. Non sufficit objicere aliquid rationabile contrâ Privilegium, nisi probetur, quod objectum est. *De Sent. & Re Judic.* Cap. *Subortâ.* junc. GLOSSA. LIB. II. DECRL. TIT. XXVII. Cap. 21.

XXI. Si Privilegium non fuit coram Papâ exhibatum, prætextu Privilegii de novo reperti, non debet Sententia retractari. *De Sent. & Re Judic.* Cap. *Subortâ.* §. *Judicib.* fin. LIB. II. DECRL. TIT. XXVII. Cap. 12. XXII. In-

XXII. Indulgentia Apostolica Sedis Legati, quā quid permisum est Hominibus terrae aliquibus, sic est intelligenda, ut consultius sit Multitudini & observatōe Consuetudini deferre, quādām aliud in dissentionē & scandalum Populi statuere, quādām adhibitā novitāte. *De Confusione. Cap. Quid Dilectio. LIB. IV. DEC.R. TIT. XIV. Cap. 3.*

XXIII. Si Prædecessoris Privilegium fuit Papæ Successori in Judicio præsentatum, & ipse tulit Sententiam contrā illud, intelligitur reprobasse. *ibid. §. Judicibus.*

XXIV. Si Summus Pontifex in Privilegio intelligeret tantummodo de unā re, de illā tantum ponetur. *De Decimis. Cap. Ad Audientiam. §. Mandamus. fin. LIB. III. DEC.R. TIT. XXX. Cap. 12.*

XXV. Romana Ecclesia alicui nonnisi certā ratione inspectā singularibus voluit Beneficiis indulgere. *De Privilegiis. Cap. Sanè. fin. LIB. V. DEC.R. TIT. XXXIII. Cap. 9.*

XXVI. Inspicienda sunt Ecclesiarum Privilegia; & ipsorum tenor est diligenter attendendus. *ibid. Cap. Recipimus. §. Inspicienda. init. LIB. V. DEC.R. TIT. XXXIII. Cap. 9.*

XXVII. Perispiciendum est, quid in Privilegio continetur, ad verum ejus tenorem servandum. *De Privilegiis. Cap. Ex ore. §. Porro. Colligitur. LIB. V. DEC.R. TIT. XXXIII. Cap. 17.*

XXVIII. Nulli Privilegiato credendum est, nisi Privilegium suum inspiciendum concedat. *ibid. Cap. Porro. GLOSSA colligit. LIB. V. DEC.R. TIT. XXXIII. Cap. 7.*

XXIX. Quod aliquibus donatum est, totum ex inscriptione Privilegorum suorum adverbi debet. *ibid. Cap. Porro. seu Cap. 7.*

XXX. Super amissionē ac tenore Privilegorum Testes recipi possunt, quos Pars duxerit producendos. *De Privilegiis. Cap. Cū olim. §. Te igitur. LIB. V. DEC.R. TIT. XXXIII. Cap. 12.*

XXXI. Ecclesia utens duplii Privilegio, licet succumbat ex uno, potest nihilominus ex alio se juvare, & obtinere. *De Privilegiis. Cap. Cū olim. juncto Summario. LIB. V. DEC.R. TIT. XXXIII. Cap. 14.*

XXXII. Sententia lata contrā Privilegium Sedis Apostolicae non tenet. *De Privilegiis. Cap. Ex parte. §. Nos autem. GLOSSA colligit. fin. LIB. V. DEC.R. TIT. XXXIII. Cap. 13.*

SECTIO VIII.

De Innovatione & Confirmatione Privilegiorum.

I. **Sicut** Testes ex causā (lite non contestatā) admittuntur; sic ex æquitatis similitudine, Privilegia quasi jam nimis vetustate consumpta innovari convenient. *De Confirmatione utili &c. Cap. Cū Dilecta. §. Nos igitur. LIB. II. DEC.R. TIT. XXX. Cap. 4. init. hāc cautelā tutę jactura Privilegii prævenitur.*

II. Ut innovari possat Privilegia à Sede Apostolica, propter viarum discrimen injungit Summus Pontifex Commisariis aliquibus, ut ea inspiciantur diligenter, & tenorem ipsorum fideliter transcribentes, sub sigillis suis ad Romanam Curiam transmittant. *De Confirmatione utili &c. Cap. Cū Dilecta. LIB. II. DEC.R. TIT. XXX. Cap. 4. init. hāc cautelā tutę jactura Privilegii prævenitur.*

III. Pendente Causā, peti potest Innovatio Privilegii. *De Privilegiis. Cap. Ex parte. GLOSSA colligit. LIB. V. DEC.R. TIT. XXXIII. Cap. 13.*

IV. Privilegii Innovatio propter contradictionem Partis afferentis, hoc in suum præjudicium redundare, non debet effectui mancipari. *ibid. De Privilegiis. Cap. Cū olim. init. GLOSSA coll. & De Confirm. utili. Cap. Cū Dilecta. GLOSSA coll. LIB. II. DEC.R. TIT. XXX. Cap. 4.*

V. Per Innovationem Privilegii, non plus juris Ecclesia accrescit, quādām per Privilegia præcedentia obtinuit. *De Privilegiis. Cap. Ex parte. LIB. V. DEC.R. TIT. XXXIII. Cap. 13.*

Tom. I.

VI. Per Innovationem Privilegii non novum conce ditur, sed antiquum jus conservatur. *ibid. fin.*

VII. Ex Innovatione Privilegii novum jus non ac quiritur, sed antiquum, si quod habetur, per Innovationem Privilegii conservatur. *De Confirm. utili &c. Cap. Cū Dilecta. §. Nos igitur. LIB. II. DEC.R. TIT. XXX. Cap. 4.*

VIII. Innovatio Privilegii nec jus novum confert, nec etiam tollit vetus. *De Privilegiis. Cap. Quia intentio nis. init. LIB. V. DEC.R. TIT. XXXIII. Cap. 29.*

IX. Post Innovationem in eo statu est Privilegiatus, in quo, tempore imperatricē Innovationis, dignoscitur extitisse. *ibid.*

X. Per Innovationem nullum juris alias eidem Privilegiato competens præjudicium generatur. *ibid. fin. Vide De fide instrum. Cap. Inter Dilectos. §. 7. & 8. LIB. II. DEC.R. TIT. XXII. Cap. 6.*

XI. Cum Donationis titulus allegatus nullus est, Confirmatio Papa super tali Donatione etiam Authenticum appareat, iuri alterius nullatenus derogat. *De Decimis. Cap. Dudum. §. Ult. LIB. III. DEC.R. TIT. XXX. Cap. 31.*

XII. Quod n. 4. dixit *Glossa* de suspendendā Privilegii Innovatione ob contradictionem Adversæ Partis afferentis, quod noxia sibi foret, admittendum non videtur, quia hæc Contradictio frivola esset, cùm Innovatio obesse Parti non posset, idque cuique evidens est: nec confirmatur *Glossa* sententia ex facto narrato in Textu, nempe quod Papa ob talem contradictionem abstinuit ab Innovatione sibi petitā, cùm exppositio Partium facta in Rescripto vi decisivā careat, istaque tota maneat, residueatque in Definitione data à Papā.

SECTIO IX.

De variis Modis, quibus amitti possunt Privilegia.

I. **S**ic decet fidem Sanctorum Patrum in Ecclesiā servari Catholicā; ut quod habuit, amittat, qui improbabili temeritate, quæ non accepit, assumpsit. *CAUSA XXV. QUEST. II. Cap. 22.*

II. Liberum est unicuique suo iuri renunciare. *De Privilegiis. Cap. Si de terrā. LIB. V. DEC.R. TIT. XXXIII. Cap. 6. fin.*

III. Quilibet renunciare valet ei, quod pro se noscitur introductum. *De Regularib. Cap. Statim. LIB. III. DEC.R. TIT. XXXI. Cap. 33.*

IV. Privilegium meretur amittere, qui permisā sibi abutitur potestate. *De Sent. Cap. Cū olim. med. in int. LIB. II. DEC.R. TIT. XXVIII. Cap. 12.*

V. Privilegio libertatis nullus renunciare potest in præjudicium Papæ. *De Sent. & Re Judicatā. Cap. Substantia. GLOSSA colligit. LIB. II. DEC.R. TIT. XXVII. Cap. 21.*

VI. Privilegium Personale per unum actum contrarium amittitur. *De Constitutionib. Cap. Cū accessissent. §. Quocircā. fin. GLOS. coll. LIB. I. DEC.R. TIT. II. Cap. 8.*

VII. Qui per Quadragesima annos contrā Indulta Privilegia egit, eis renunciasse tacite præsumitur. *De Privilegiis. Cap. De accedentibus. LIB. V. DEC.R. TIT. XXXIII. Cap. 15. juxta Cap. 6. Eod. TIT. sufficit tempus triennale, quia Praescriptio concurrebat cum Jure Communī, idēque favorabilior. Vide GONZALEM in illud & Glos. Cap. 15. in Verbo 40.*

VIII. Si quæ Privilegia Ordini alicui specialiter Sedes Apostolica induxit, non facta mentione illius Ordinis non amittuntur. *De Rescriptis. Cap. Cū Ordinem. LIB. I. DEC.R. TIT. III. Cap. 6.*

IX. Privilegium meretur amittere, qui concessā sibi abutitur potestate; *DISTINCT. VII. C. 7. Ubi. init.*

X. Ecclesia, quæ non utitur Privilegio suo per 40. annos continuos, illud amittit. *ibid. GLOSSA colligit. LIB. V. DEC.R. TIT. XXXIII. Cap. 15.*

XI. Idem habent iisdem verbis plures alii Textus, quorum